

[Finansministeren.]

tage, at Provenuet vil vise sig at være for højt anslaaet, end til at forvente, at det modsatte skulde blive Tilfældet.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og meget hurtig Behandling i det høje Ting.

Første Næstformand (Vanggaard): Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag er omdelt til Tingets Medlemmer.

Der er ikke mere at forhandle i dette Møde. Tingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 16 med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Første Behandling af:

Forslag til Lov om midlertidige Forbrugsafgifter m. m.

Mødet hævet Kl. 14.⁴⁰.

125. Møde.

Tirsdag den 26. Marts Kl. 16.

Første Næstformand (Vanggaard): I Skrivelser af Dags Dato meddeler Ministeren for Handel, Industri og Søfart, at han i Dag i Landstinget har fremsat:

Forslag til Lov om Tilsyn med Begravelseskasser og Ligbrændingsforeninger og

Forslag til Lov om Ændring i Lov for Færøerne Nr. 115 af 4. April 1928 om Forbud mod at drive Erhverv med berusende Drikke m. m.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidige Forbrugsafgifter m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4561; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3546).

Første Næstformand (Vanggaard): Denne Sag kan i indeværende Møde kun be-

handles med Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Gustav Pedersen: Allerede ved Krigens Udbrud for nu godt og vel et halvt Aar siden regnede vi med, at ogsaa de neutrale Lande vilde blive ramt af en rundelig Del af Krigens Vanskeligheder. Tiden, der er gaaet, har til fulde dokumenteret, at det ikke drejede sig om en overdreven Pessimisme. Paa praktisk talt alle Felter har vi mærket, at det at være neutral i hvert Fald ikke betyder at være uden for Tidens Vanskeligheder. Vi bliver mindet om det saa ofte, at der i og for sig ikke skulde være nogen Grund til at forbavses, naar vi faar at vide, at ogsaa Staten er i en saa ekstraordinær Situation, at det afføder Forslag, som gaar langt videre, end det vilde være tænkeligt under Forhold, der gav blot det Minimum af Frihed til Vareudveksling, som endnu bevaredes i Aarene før Krigen.

Jeg vil ikke hermed paastaa, at der ikke kan fremkomme Forbavselse eller Fortrydelse over Virkningerne af det Forslag, der her ligger til Behandling. Det er nok gaaet saadan, at man vel har været klar over, at Krigens Vanskeligheder vilde give Anledning til mange ekstraordinære Foranstaltninger, men man havde ikke ventet, at de skulde ramme saa haardt netop paa det særlige Omraade, som man vil mene er det mest saarbare. Jeg vil heller ikke paastaa, at der ikke kunde være andre Felter, hvor man maaske med lige saa stor moralsk Ret kunde have sat ind for at fremme det dobbelte Formaal, der skal fremmes gennem det foreliggende Lovforslag, nemlig at give Statskassen nye, absolut nødvendige Indtægter og at nedsætte Befolkningens Forbrug ogsaa inden for Varegrupper, over for hvilke man kun i ringe Grad kan anvende Betegnelsen Luksus. Jeg vil derimod paastaa, at det vilde være fuldkommen haabløst at tænke paa at finde Veje, der forarsager mindre Ravage end dem, der anvises i dette Forslag.

Det vil sikkert ikke fra nogen Side blive hævdet, at det havde været muligt at undgaa de Udgiftsforøgelser, der nødvendiggør de ekstra Skatter, der foreslaas gennem dette Forslag. Det drejer sig jo hovedsagelig om Udgifter, der saa at sige har meldt sig selv, uden at Regeringen eller Rigsdagen var i Stand til at hindre det. Og der er antagelig endnu mindre nogen, der vil paastaa, at de ulykkelige Vilkaar, der er givet